

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

ΣΤΟ ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ ΓΙΑ ΟΡΙΣΜΕΝΑ ΘΕΜΑΤΑ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΣΗΣ ΣΕ ΑΣΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΚΕΣ ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ, ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΕΝΤΑΞΗΣ ΣΤΗΝ ΕΘΝΙΚΗ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ ΤΗΣ ΟΔΗΓΙΑΣ 2008/52/ΕΚ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ 21^{ης} ΜΑΪΟΥ 2008.

ΓΕΝΙΚΑ

Κάθε σύγχρονη έννομη τάξη προσφέρει σήμερα στους πολίτες περισσότερους τρόπους επίλυσης των διαφορών τους, οι οποίοι συνδέονται με διαφορετικά πλεονεκτήματα και μειονεκτήματα. Έτσι διευκολύνεται η δυνατότητα επιλογής εκείνης της λύσης, που προσήκει στην εκάστοτε περίπτωση. Πράγματι, όλες οι διαφορές δεν είναι επιδεκτικές επίλυσης με ένα μόνο μέσο. Υφίστανται λ.χ. διαφορές που έχουν αναχθεί από τα μέρη σε θέμα αρχής, ώστε η δικαστική απόφαση να αποτελεί τον κατάλληλο τρόπο για την αυθεντική επίλυση της διαφοράς. Υφίστανται από την άλλη πλευρά διαφορές, ως προς τις οποίες η σχετικότητα της ορθής λύσης, η ύπαρξη επαγγελματικών σχέσεων, οι σχέσεις γειτονίας κλπ. να αναδεικνύουν την από κοινού διευθέτηση ως το πρέπον μέσο. Εξ άλλου ο μεγάλος φόρτος των δικαστηρίων, η συχνή κατάχρηση δικονομικών δυνατοτήτων, ελλείψεις και δυσλειτουργίες στην υλικότεχνική υποδομή επηρέασαν την αποτελεσματική παροχή της δικαιοσύνης με συνέπεια τις τελευταίες δεκαετίες να έχουν αναπτυχθεί σε πολλές χώρες κυρίως διαδικασίες εναλλακτικές προς τη δικαστική διαδικασία εν γένει και ιδίως προς την δίκη, που περατούται με την έκδοση δικαστικής απόφασης.

Στους εναλλακτικούς τρόπους επίλυσης των ιδιωτικών διαφορών περιλαμβάνεται και η διαμεσολάβηση.

Η διαμεσολάβηση είναι η διαδικασία, κατά την οποία τα μέρη, με την βοήθεια ενός ανεξάρτητου τρίτου προσώπου, του διαμεσολαβητή, προσδιορίζουν τα θέματα της διαφοράς τους, ερευνούν τις εναλλακτικές λύσεις για την επίλυσή τους και επιχειρούν να καταλήξουν σε συμφωνία που θα ικανοποιεί τα αληθινά συμφέροντά τους.

Η προσφυγή στην διαμεσολάβηση ανήκει στη πρωτοβουλία των μερών και αποτελεί μία μη δεσμευτική, καθαρά ιδιωτική, μέθοδο επίλυσης των διαφορών.

Με τη διαμεσολάβηση, η κρατική δικαιοσύνη δεν αμφισβητείται, δεν «ιδιωτικοποιείται», όχι μόνο γιατί δεν αποκλείεται η ευχέρεια της προσφυγής σε αυτήν, αλλά και γιατί ουδείς δικαιούται να την «επιβάλλει», εφόσον οι πολίτες επιλέγουν αυτοί άλλους εναλλακτικούς τρόπους, αποτελεσματικότερους, για την επίλυση της διαφοράς τους.

Η διαμεσολάβηση ως θεσμός συνδέεται με ορισμένα πλεονεκτήματα, τα οποία η πολιτική δίκη ως εκ του προορισμού και της δομής της δεν μπορεί να εγγυηθεί στον ίδιο βαθμό. Υφίσταται το πλεονέκτημα της μυστικότητας της διαδικασίας, κάτι που διασφαλίζει τυχόν εμπιστευτικές πληροφορίες των μερών, το πλεονέκτημα της ελαστικότητας της διαδικασίας, την οποία προσδιορίζει ελεύθερα ο διαμεσολαβητής σε συνεργασία με τα μέρη, του ελέγχου της διάρκειας της διαδικασίας και κυρίως της έκβασης αυτής, αφού εναπόκειται στα μέρη να αποφασίσουν με ποιο τρόπο θα επιλύσουν την διαφορά τους.

Τα ένδικα μέσα στη δημόσια δίκη είναι πολλά και ποικίλα και συνεχίζονται και κατά την εκτέλεση. Στη διαμεσολάβηση δεν νοούνται ένδικα μέσα, αφού αυτή ή καταλήγει σε συμφιλιωτικό διακανονισμό ή αποτυγχάνει.

Στη διαμεσολάβηση η ενδεχόμενη συμφωνία θα προκύψει μετά από ανάδειξη και συνεκτίμηση από τα μέρη, με τη βοήθεια του διαμεσολαβητή, ενδεχομένως και μη νομικών στοιχείων που εξυπηρετούν τα συμφέροντά τους. Ακόμη είναι δυνατή η ένταξη σε αυτήν και ξένων προς την αρχική διαφορά απαιτήσεων. Αυτό δεν είναι δυνατόν στα πλαίσια της δίκης. Η δυνατότητα αποδέσμευσης από νομικά στοιχεία αποτελεί καθοριστικό παράγοντα της διαμεσολάβησης και έτσι οι λύσεις είναι προσανατολισμένες στα συμφέροντα των μερών.

Ιδιαίτερη τέλος σημασία πρέπει να αποδοθεί στη διαφύλαξη της κοινωνικής ειρήνης με την διευθέτηση της διαφοράς.

Το αποτέλεσμα της διαμεσολαβητικής προσπάθειας είναι καθαρά αποτέλεσμα της σύμμετρης και φιλικής ικανοποίησης των κατ' ιδίαν συμφερόντων των μερών και της διάθεσης τους να συνεχίσουν την επιχειρηματική ή άλλη συνεργασία τους προς όφελος των ιδίων και του ευρύτερου επαγγελματικού ή κοινωνικού τους χώρου.

Ο νέος για τα ελληνικά δεδομένα θεσμός της διαμεσολάβησης χρειάζεται όλους, δικαστές, δικηγόρους και ενδιαφερόμενους πολίτες. Οι δικαστές θα αναλάβουν ακόμη μεγαλύτερο κοινωνικό ρόλο, αφού θα έχουν την ευχέρεια να διαπαιδαγωγήσουν τους εμπλεκόμενους διαδίκους στην ειρηνική επίλυση της διαφοράς τους, αλλά και να ασχοληθούν με τις υποθέσεις εκείνες που πράγματι χρειάζονται δικαστική διερεύνηση και απόφαση.

Οι δικηγόροι όχι μόνο δεν θα απολέσουν την επαγγελματική «ύλη» τους, αλλά αντίθετα θα την διευρύνουν συμμετέχοντας ενεργά στη διαδικασία της διαμεσολάβησης, στην οποία ουδείς δικαιούται να αμφισβητεί την πολύτιμη συμβολή τους τόσο ως παραστατών/συμβούλων των μερών, όσο και ως διαμεσολαβητών.

Οι πολίτες θα έχουν αποκομίσει το αδιαμφισβήτητο όφελος ότι, ακόμη και στην περίπτωση αποτυχίας της διαμεσολάβησης, τουλάχιστον συζήτησαν, διαλέχθηκαν και προσπάθησαν να κατανοήσουν ο ένας τις θέσεις του άλλου.

Τέλος θα πρέπει να σημειωθεί, ότι με το σχέδιο νόμου επιχειρείται παράλληλα η άμεση ενσωμάτωση στο ελληνικό δίκαιο της συναφούς Οδηγίας 2008/52 ΕΚ.

ΕΙΔΙΚΑ ΚΑΤ' ΑΡΘΡΟ

Άρθρο 1

Με την διάταξη του άρθρου 1, οριοθετείται το πεδίο εφαρμογής της διαδικασίας διαμεσολάβησης στις ιδιωτικού δικαίου διαφορές, στις οποίες επιτρέπεται κατά το ουσιαστικό δίκαιο να συνομολογηθεί συμβιβασμός. Ο περιορισμός αυτός είναι αναπόφευκτος, αφού σκοπός της διαμεσολάβησης είναι η εξώδικη επίλυση της διαφοράς με την επίτευξη δεσμευτικής συμφωνίας των μερών. Στις περιπτώσεις αυτές περιλαμβάνονται, εφόσον δεν γίνεται διάκριση, τόσο οι εσωτερικές όσο και οι διασυνοριακές διαφορές. Ως διασυνοριακές διαφορές νοούνται αυτές που αναφέρονται στο άρθρο 2 της Οδηγίας 2008/52/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 21^{ης} Μαΐου 2008.

Εξ άλλου προβλέπεται ότι η συμφωνία των μερών για την υπαγωγή της διαφοράς στη διαδικασία της διαμεσολάβησης πρέπει να αποδεικνύεται εγγράφως, χάρη της νομικής ασφάλειας ως προς τη συμφωνία αυτή, αλλά και της προστασίας των μερών ενόψει της υποχρέωσης που αναλαμβάνουν για τη φυσική παρουσία τους στη διαμεσολαβητική προσπάθεια και την συμμετοχή τους σε αυτή με καλή πίστη.

Άρθρο 2

Η αρχή της ελευθερίας των μερών ως βασική αρχή του θεσμού της διαμεσολάβησης, προϋποθέτει και ότι τα μέρη έχουν σαφή και πλήρη γνώση της διαφοράς τους κατά τις πραγματικές και νομικές διαστάσεις της, ώστε να μπορούν να συμφωνήσουν για την υπαγωγή της στη διαδικασία αυτή. Έτσι με το άρθρο 2 ορίζονται οι περιπτώσεις κατά τις οποίες είναι δυνατή η προσφυγή των μερών στη διαμεσολάβηση, μεταξύ δε αυτών και η υπό στοιχείο α', κατά την οποία η προσφυγή στη διαμεσολάβηση είναι δυνατή, αν τα μέρη συμφωνούν να προσφύγουν στη διαδικασία αυτή «... *αφότου ανέκυψε η διαφορά*» σύμφωνα και με το άρθρο 2 παρ. 1 περ. α' της ως άνω Οδηγίας. Η προϋπόθεση αυτή της έγγραφης συμφωνίας, αφότου ανέκυψε η διαφορά, απαιτείται και στις περιπτώσεις β' και γ' του ίδιου άρθρου.

Η διάταξη αυτή δεν αποκλείει τη συμβατική πρόβλεψη, με σχετική ρήτρα, για επίλυση των μελλοντικών διαφορών με διαμεσολάβηση. Όμως λόγω της σημασίας της εθελουσίας υπαγωγής σε αυτή για την επιτυχή έκβαση της διαδικασίας, κρίθηκε ότι η σχετική συμφωνία θα πρέπει να επαναλαμβάνεται και αφού ανακύψει η διαφορά ενόψει και της ανωτέρω βασικής θέσεως του νομοσχεδίου και της Οδηγίας.

Άρθρο 3

Με τις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 3 δίδεται ο ορισμός της διαμεσολάβησης και της παραγράφου 2 του διαμεσολαβητή. Κύριος στόχος του διαμεσολαβητή – και σε αυτό το σημείο κυρίως διακρίνεται από τον διαιτητή – είναι να διευκολύνει τα μέρη να επιλύσουν αυτά την διαφορά τους. Ο διαμεσολαβητής δεν έχει εξουσία να αποφασίσει αυτός ή να υποδείξει αυτός στα μέρη πιθανές λύσεις για την επίλυση της διαφοράς. Δύναται όμως ο διαμεσολαβητής να διατυπώσει προτάσεις προς επίλυση της διαφοράς.

Ως καταλληλότεροι για την ανάληψη του έργου του διαμεσολαβητή προκρίνονται οι δικηγόροι, ύστερα από πιστοποίηση από τον αρμόδιο φορέα. Ο δικηγόρος ενώνει στο πρόσωπό του πολλές ιδιότητες που απαντώνται στο ιδεατό πρότυπο του διαμεσολαβητή. Έχει υψηλό επίπεδο νομικών γνώσεων, δεν αποτελεί κύριο όργανο απονομής δικαιοσύνης με την έννοια της έκδοσης δεσμευτικών

αποφάσεων από τον ίδιο και δεν έχει λόγο να μην εμφορείται από πνεύμα συμφιλίωσης, ενώ παράλληλα διαθέτει εμπειρία συγκρουσιακών καταστάσεων μέσα από την καθημερινή του τριβή στα ακροατήρια των δικαστηρίων. Άλλωστε είναι ο πρώτος στον οποίο απευθύνονται οι πολίτες στα πλαίσια της διαφοράς τους, έτσι ώστε να είναι και αυτός ο πρώτος που μπορεί να συστήσει, ως εναλλακτικό τρόπο επίλυσης της διαφοράς, τη διαμεσολάβηση .

Άρθρο 4

Με το άρθρο 4 ορίζεται ως φορέας πιστοποίησης των δικηγόρων ως διαμεσολαβητών, ο φορέας που ορίζεται από το Δικηγορικό Σύλλογο της χώρας, τον οποίο θα ορίσει η Ολομέλεια των προέδρων των Δικηγορικών Συλλόγων χάρη της ενιαίας αντιμετώπισης του θέματος. Ο φορέας αυτός αναλαμβάνει την κατάρτιση Κώδικα Δεοντολογίας, που υποχρεούνται να τηρούν οι διαμεσολαβητές, και καθορίζει τα προσόντα και τις προϋποθέσεις πιστοποίησης αυτών και τους όρους εκπαίδευσής τους. Ο ίδιος φορέας προσδιορίζει και οποιουσδήποτε άλλους μηχανισμούς κρίνει κατάλληλους για την προβολή του θεσμού και τον έλεγχο της ποιότητας των παρεχόμενων υπηρεσιών διαμεσολάβησης, ώστε να διασφαλίζεται ότι η διαμεσολάβηση διεξάγεται με κατάλληλο, αμερόληπτο και αποτελεσματικό τρόπο. Δεν αποκλείεται η οργάνωση και η παροχή εκπαίδευσης στη διαμεσολάβηση από οποιονδήποτε Δικηγορικό Σύλλογο της χώρας ή άλλο κέντρο Δημόσιο ή Ιδιωτικό, η πιστοποίηση όμως αυτών ανήκει στον ως άνω φορέα, ο οποίος καθορίζει και τους όρους πιστοποίησης διαμεσολαβητών πιστοποιημένων από άλλο φορέα της αλλοδαπής.

Άρθρο 5

Με τις διατάξεις του άρθρου 5 παρέχεται η ευχέρεια στο Δικαστήριο, πρώτου ή δεύτερου βαθμού, ενώπιον του οποίου εκκρεμεί η υπόθεση, να συστήσει στους αντιδίκους να προσφύγουν στη διαδικασία της διαμεσολάβησης για την επίλυση της διαφοράς τους. Προς τούτο λαμβάνονται υπόψη όλες οι πραγματικές και νομικές περιστάσεις της υπόθεσης. Ενόψει δε της εκουσίας υπαγωγής στη διαδικασία της

διαμεσολάβησης, μόνο όταν συμφωνήσουν τα διάδικα μέρη, το Δικαστήριο αναβάλλει, υποχρεωτικά, τη συζήτηση της υπόθεσης σε άλλη δικάσιμο μετά πάροδο τριμήνου, χρόνος που κρίνεται αναγκαίος αλλά και επαρκής για την περάτωση της διαδικασίας διαμεσολάβησης. Σκοπός της διάταξης είναι να ελέγξει την προσπάθεια στρεψοδικίας με την επίκληση της προσφυγής στην διαμεσολάβηση.

Άρθρο 6

Με το άρθρο 6 δίδονται σε γενικές γραμμές στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία της διαμεσολάβησης, όπως ο τόπος, ο χρόνος διεξαγωγής της διαμεσολάβησης, ο αριθμός των συναντήσεων, καθώς και με τις εξουσίες του διαμεσολαβητή. Επιλέχθηκε να μην γίνει λεπτομερέστερη ρύθμιση γιατί η τυπικότητα της διαδικασίας ενδέχεται να υψώσει εμπόδια στην λυσιτελέστερη προσέγγιση της διαφοράς. Η έλλειψη τυπικότητας δεν πρέπει πάντως να εξισώνεται με την απουσία δικαιοκρατούμενης διαδικασίας. Η διαμεσολάβηση δεν βρίσκεται πέραν και υπεράνω του δικαίου. Πρέπει να γίνονται σεβαστές και να διαφυλάσσονται θεμελιώδεις δικονομικές κατακτήσεις, όπως η ισότητα των μερών, η ανεξαρτησία και αμεροληψία του διαμεσολαβητή, χωρίς τη συνδρομή των οποίων κινδυνεύει η επίτευξη του σκοπού της διαμεσολάβησης.

Ως συνέπεια της εμπιστευτικότητας και της εχεμύθειας που αποτελούν στοιχεία της διαδικασίας διαμεσολάβησης ώστε αυτή να είναι ελκυστική για τους ιδιώτες, ιδίως επιχειρηματίες που δεν θέλουν να αποκαλύπτονται μυστικά της επιχειρηματικής τους δραστηριότητας, θεσμοθετείται με την διάταξη αυτή η υποχρέωση του διαμεσολαβητή να μην κοινοποιεί στο άλλο μέρος πληροφορίες που αντλεί κατά τις επαφές του με το ένα μέρος χωρίς τη σύμφωνη γνώμη του.

Ορίζεται επίσης στην ίδια διάταξη του άρθρου 6, ότι τα μέρη, εκτός από την αυτονόητη υποχρέωσή τους να παρίστανται αυτοπροσώπως ή δια ειδικώς εξουσιοδοτημένου προς υπογραφή τυχόν συμφωνίας εκπροσώπου τους, έχουν και την υποχρέωση να παρίστανται με πληρεξούσιο δικηγόρο χάρη της προστασίας των μερών ως προς τα νομικά ζητήματα που αναπόδραστα θ' ανακύψουν κατά την διαμεσολάβηση, αλλά και λόγω της προβλεπόμενης στο άρθρο 7 δυνατότητας να αποτελέσει το πρακτικό της διαμεσολάβησης εκτελεστό τίτλο, κατ' ανάλογη εφαρμογή της διάταξης του άρθρου 904 παρ. 2 περ. γ' ΚπολΔικ.

Άρθρο 7

Στη διαδικασία της διαμεσολάβησης, κατ' εξοχήν συναινετική διαδικασία από την έναρξή της, σε όλη τη διάρκειά της και μέχρι και την επίλυση της διαφοράς ή τον εν γένει και δια άλλου τρόπου τερματισμό της, προβληματισμό δημιουργεί η εκτελεστότητα των συμφωνιών που επιτυγχάνονται με τη συνδρομή του διαμεσολαβητή. Κι αυτό, γιατί ως εκ της φύσεως και του σκοπού της διαμεσολάβησης οι συμφωνίες αυτές προσφέρονται περισσότερο για εκούσια εκτέλεση, ώστε να διασφαλίζεται κατά το δυνατόν η διατήρηση φιλικής και βιώσιμης σχέσης μεταξύ των μερών, προς όφελος όχι μόνο των ιδίων, στα πλαίσια του ατομικού και επαγγελματικού τους συμφέροντος, αλλά και του κοινωνικού συμφέροντος. Κρίνεται όμως σκόπιμο προκειμένου να ενθαρρυνθεί η περαιτέρω χρήση της διαμεσολάβησης και να εξασφαλιστεί, ότι τα μέρη που προσφεύγουν σ' αυτή μπορούν να στηρίζονται σε ένα προβλέψιμο νομικό πλαίσιο, να θεσπιστούν ορισμένες προϋποθέσεις αναγκαστικής εκτέλεσης των συμφωνιών που επιτεύχθηκαν κατά την διαδικασία της διαμεσολάβησης. Οι προϋποθέσεις αυτές περιλαμβάνονται στο παρόν άρθρο 7, όπου μεταξύ άλλων προβλέπεται και η σύνταξη πρακτικού διαμεσολάβησης από τον διαμεσολαβητή.

Οι προϋποθέσεις αυτές, χωρίς να παραβλέπεται κατά το δυνατόν ο εκούσιος χαρακτήρας της όλης διαδικασίας της διαμεσολάβησης, αποτελούν επαρκή εγγύηση, ώστε το πρακτικό της διαμεσολάβησης να αποτελεί εκτελεστό τίτλο, κατ' ανάλογη εφαρμογή της διάταξης του άρθρου 904 παρ. 2 περ. γ' ΚΠολΔικ. Έτσι επιτυγχάνεται η άμεση εκτέλεση χωρίς την εμπλοκή σε άλλες δικαστικές διαδικασίες.

Άρθρο 8

Για να επιτύχει η διαμεσολάβηση, ο διαμεσολαβητής, τα μέρη και οποιοσδήποτε συμμετέχει διοικητικά (η Οδηγία χρησιμοποιεί αυτό τον όρο κατά μετάφραση από τον όρο administratif που έχει την έννοια της διοικητικής-οργανωτικής συμμετοχής στη διαμεσολάβηση), πρέπει να είναι ελεύθεροι να εξετάσουν και να κατανοήσουν τα πραγματικά περιστατικά και τα αίτια της διαφοράς, καθώς και τα νομικά ζητήματα που προκύπτουν και τις δυνατότητες αντιμετώπισής τους. Οι συζητήσεις συνήθως επεκτείνονται σε θέματα πέραν της συγκεκριμένης διαφοράς, τα οποία είναι εμπιστευτικά και θα εξέρχονταν του συνήθους πλαισίου μιας δικαστικής ή διαιτητικής διαδικασίας. Αν κάποιο από τα μέρη έχει φόβο ή ενδοιασμούς να αναφέρει

εμπιστευτικά στοιχεία για την υπόθεση του, αυτό, όπως έχει καταδειχθεί στην πράξη, θα μείωνε τις πιθανότητες επιτυχούς εκβάσεως της διαμεσολάβησης, Έτσι με τις διατάξεις του άρθρου 8 θεσπίζονται οι διαδικαστικοί κανόνες που παρέχουν τα εχέγγυα τήρησης της εμπιστευτικότητας των πληροφοριών που θα γίνουν γνωστές είτε αποκλειστικά στο διαμεσολαβητή είτε και στο άλλο αντιμαχόμενο μέρος κατά τη διάρκεια της διαδικασίας διαμεσολάβησης.

1) Ο διαμεσολαβητής, τα μέρη, οι πληρεξούσιοι δικηγόροι και οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο συμμετέχει στη παροχή υπηρεσιών διαμεσολάβησης, δεν μπορεί να καταθέσει σε δικαστική ή διαιτητική διαδικασία μαρτυρία ή άλλα αποδεικτικά στοιχεία που αφορούν ενδεικτικά οποιαδήποτε από τις ακόλουθες περιπτώσεις:

(α) πρόσκληση ενός εκ των μερών να προσφύγει σε διαμεσολάβηση ή το γεγονός ότι ένα εκ των μερών ήταν διατεθειμένο να συμμετάσχει σε διαμεσολάβηση,

(β) τις γνώμες που εκφράζονται ή τις υποδείξεις που διατυπώνονται από ένα εκ των μερών σε διαδικασία διαμεσολάβησης επ' ευκαιρία ενδεχόμενης συμβιβαστικής επίλυσης της διαφοράς,

(γ) τις δηλώσεις ή τις ομολογίες που γίνονται από ένα εκ των μερών κατά την διαμεσολάβηση,

(δ) το γεγονός ότι ένα εκ των μερών δήλωσε ότι είναι διατεθειμένο να δεχθεί πρόταση διακανονισμού που γίνεται από τον διαμεσολαβητή.

(ε) έγγραφο το οποίο έχει συνταχθεί αποκλειστικά για τους σκοπούς της διαμεσολάβησης.

(στ) τις προτάσεις που έκανε ο διαμεσολαβητής μετά από αίτημα των μερών.

2) Τα παραπάνω υπ' αριθμ. (1) ισχύουν ανεξάρτητα από τη μορφή των αναφερόμενων πληροφοριών ή των αποδείξεων.

3) Η αποκάλυψη των παραπάνω πληροφοριών, υπ' αριθμ. 1, δεν μπορεί να διαταχθεί από Δικαστήριο ή οποιαδήποτε άλλη Δικαστική Αρχή σε δικαστική ή διαιτητική διαδικασία.

Οι πληροφορίες αυτές δεν θα μπορούν να χρησιμοποιηθούν ως παραδεκτά αποδεικτικά στοιχεία . Κατ' εξαίρεση οι εν λόγω πληροφορίες ενδέχεται να αποκαλύπτονται ή να γίνονται δεκτές ως αποδεικτικά στοιχεία : **α)** στο μέτρο που είναι απαραίτητο για την εφαρμογή ή την εκτέλεση διαδικασίας διακανονισμού που προκύπτει άμεσα από την διαμεσολάβηση, **β)** για επιτακτικούς λόγους δημόσιας τάξης κυρίως για να εξασφαλιστεί η προστασία ανηλίκων ή να αποφευχθεί ο κίνδυνος να θιγεί η φυσική ή ψυχολογική ακεραιότητα προσώπου και **γ)** εφόσον συμφωνείται από το διαμεσολαβητή και τα μέρη.

Τα παραπάνω υπ' αριθμ. 1, 2 και 3 εφαρμόζονται ανεξάρτητα από το κατά πόσο η δικαστική – διαιτητική διαδικασία αφορά ή μη τη διαφορά που αποτέλεσε το αντικείμενο της διαμεσολάβησης.

Τέλος, υπό την επιφύλαξη των υπ' αριθμ. 1 αναφερομένων, αποδεικτικά στοιχεία, τα οποία θα ήταν άλλως παραδεκτά σε δικαστική – διαιτητική διαδικασία, δεν καθίστανται απαράδεκτα εκ του γεγονότος, ότι έχουν χρησιμοποιηθεί σε διαδικασία διαμεσολάβησης.

Άρθρο 9

Η προστασία και η διαφύλαξη των αξιώσεων των μερών που υπάγονται στη διαδικασία της διαμεσολάβησης απαιτεί έναν ελάχιστο βαθμό συμβατότητας των κανόνων του δικονομικού και ουσιαστικού δικαίου αναφορικά με την παραγραφή των αξιώσεων αυτών και τις αποσβεστικές προθεσμίες, ώστε να μην αποθαρρύνεται και να μην ανακόπτεται η διαμεσολάβηση εξαιτίας του επαπειλούμενου κινδύνου απόσβεσης των εν λόγω αξιώσεων.

Με τις διατάξεις του άρθρου 9 ορίζεται ότι η υπογραφή συμφωνίας για υπαγωγή της διαφοράς σε διαμεσολάβηση, κατά το άρθρο 2 περ. α' – συμφωνία η οποία απαιτείται και στις περιπτώσεις β' και γ' του ίδιου άρθρου – διακόπτει την παραγραφή και την αποσβεστική προθεσμία ασκήσεως των αξιώσεων που υποβάλλονται σε διαμεσολάβηση. Στο εδ. β' του ίδιου άρθρου 9 ορίζεται εξάλλου ότι, υπό την επιφύλαξη των διατάξεων των άρθρων 261 επ. Α.Κ., η παραγραφή που διακόπηκε αρχίζει και πάλι με την αναφερόμενη κατά περίπτωση αφετηρία.

Άρθρο 10

Με τις διατάξεις του άρθρου 10 επιχειρείται να καταστεί ελκυστική η διαμεσολάβηση ως θεσμός προς τους ενδιαφερομένους, από την άποψη των αμοιβών και των δαπανών των εμπλεκομένων, ώστε να μην αχθούν σε προσφυγή στην τακτική δικαιοσύνη, η δίκη ενώπιον της οποίας εκτός από χρονοβόρα θα είναι για τα μέρη και σημαντικά πιο δαπανηρή. Εξ άλλου οι δικηγόροι, είτε ως διαμεσολαβητές, είτε ως πληρεξούσιοι των μερών, από την εύστοχη παρέμβαση των οποίων εξαρτάται η επιτυχία του νέου θεσμού, θα διαπιστώσουν ασφαλώς ότι το έργο που με την νέα ρύθμιση ανατίθεται σε αυτούς είναι και δημιουργικό και κοινωνικά επωφελές και επαγγελματικά αποδοτικό. Πράγματι τα πλαίσια της

αντιμισθίας τους, όπως αυτή προσδιορίζεται στις εν λόγω διατάξεις του άρθρου 10, εξασφαλίζουν ικανοποιητική και προ παντός άμεσα εισπράξιμη αμοιβή.

Άρθρο 11

Με τις μεταβατικές διατάξεις του άρθρου 11 παρ. 1 εδ. α' λαμβάνεται πρόνοια, χάρη της άμεσης εφαρμογής του θεσμού της διαμεσολάβησης, όπως, μέχρι την έναρξη λειτουργίας του κατά το άρθρο 4 φορέα πιστοποίησης, αναγνωρίζονται ως διαμεσολαβητές δικηγόροι που έχουν τα προσόντα τα οποία θα καθορίσει με απόφασή του ο Δικηγορικός Σύλλογος τον οποίο θα υποδείξει κατά το άρθρο 4 η Ολομέλεια των Προέδρων των Δικηγορικών Συλλόγων της χώρας. Ο ίδιος Δικηγορικός Σύλλογος αναλαμβάνει να συντάξει, εντός τριών μηνών, από την δημοσίευση του νόμου στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, κατάλογο διαμεσολαβητών, στον οποίο καταχωρούνται, μετά από αίτησή τους, οι δικηγόροι που έχουν τα προσόντα του προηγούμενου εδαφίου.